

04-12 ΟΡΘΡΟΣ

† Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δὲ Δι

Ἄ.
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ἄ.
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

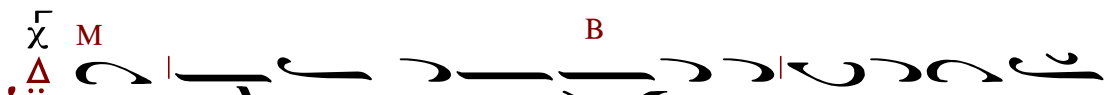
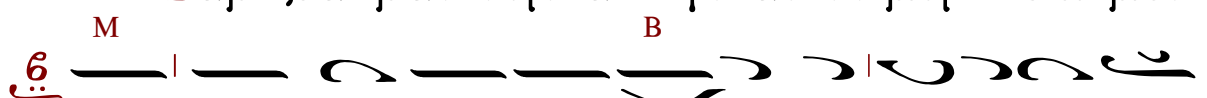
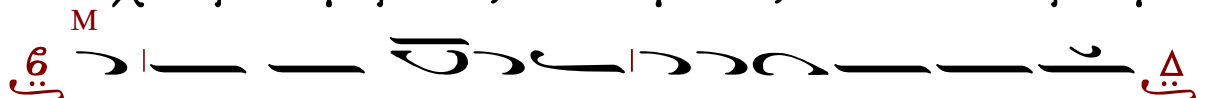
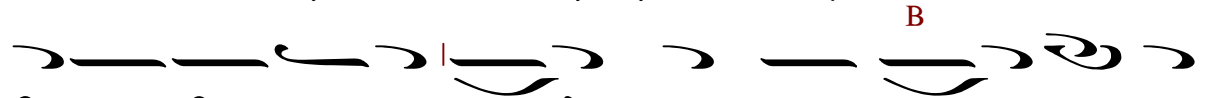
Ἄ.
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας. Ὦχος δ'.

Ὦχος ἁ Δι

 Βαρ βα ραν την α γι αν τι μη σω μεν

 εχ θρου γαρ τας πα γι δας συ νε τρι ψε

 και ως στρου θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των

 βο η θει α και ο πλω του Σταυ ρου η Παν σε

 μνος

Δόξα τοῦ Ὁσίου.

Ὦχος ἁ Γα

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ω Πνευ μα τι

 Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει

 ας δι δασκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι

κου με νης ο φωστηρ των μοναζον
 των θεοπνευστων εγκαλωπιισμα Ι
 ωαννησοφεταις διδαχαις σου παν
 τας ε φωτισας λυρα του ου Πνευματος
 Πρεσβευε Χριστω ωτω θεω σωθηναι
 τας ψυχας ημων

και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
 και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε
 ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και
 ε ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα ρι δης ους
 ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ζον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ζαι την
 τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου
 σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
 μων λα ον απε γνω σμε ε νο ο ο ον

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Καθίσματα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεσμὰ, βασάνους, φυλακάς, Βαρβάρα παναοίδιμε· Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὄνπερ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων τὰς μνήμας ἐπιτελοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίζωμεν, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὐὴν δολερῶς, στερήσαντα ἀφθαρσίας, καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Ἅγιον Ὅρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἦδύφωνος Αὐλός, μεγαλόφωνος Σάλπιγξ,
Κιθάρα μελουργός, λιγυρὰ θεία Λύρα, Κινύρα
παναρμόνιος, μουσικώτατον Ὅργανον,
ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις,
ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ
νοήματα.

Δόξα... Ὅμοιον.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτούς, καὶ ἁγίους
ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ της
Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ἄσμασι, τὰ σεπτὰ
μελωδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνωδίαν Κυρίου,
ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη
πανεύφημε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ
πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα·
σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ
κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
Πανάμωμον.

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Οἱ Κανόνες.
Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ὑμνὸν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἦχος λ̣α̣ — Γα

Ὑ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν και
 την Αι γυπτιι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α τω
 λυ τρω τη και Θε ω ημων α σω μεν
 περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Πο λλοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι

πολλης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την

ψυ χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη

την του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

λων σοι γὰρ νυν πρὸς φευ γων ἀνατείνω

καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διανοίαν

ὑπεράγια Θεοτόκε σωῶσον

ἡμᾶς

Ἄνοσον τὰ τοῦ σώματος καὶ τὴν ψυχὴν

ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ

σου ἀξιῶσον μοῦνη Θεομήτορ

ὡς ἀγαθή ἀγαθοῦ τελοχέυτρια

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α΄. Τῆς Ἀγίας. Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡ Τριάς ὑπέρθεε σεπτὴ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι Μάρτυρα, Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμόν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάνθρωπε, ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκανθώδους ῥίζης ἐκφυέν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθρήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοιनिχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρα, ἣν περ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι
παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον Ὅσιε,
δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας,
Ἐκκλησίαν τοῖς ἄσμασι, Πάτερ, Ἰωάννη, ἣτις
σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Δόξα...

Ὡς σοφός, ἀγγίνους τε κριτής, τὴν τῶν
ὄντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων
προέκρινας τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων
γάρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ, Ἰωάννη·
ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὄφρις ὁ
παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον
ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι,
θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ
θεώσαντα γεγέννηκας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

ᾠχος λ᾽ ᾠ —²

^Γ_Α ^Μ — ^Γ — — — — — — — — — —
 Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
 — — — — — — — — — — — — — — — —
 Κυ ρι ε ^Γ_Α και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
 — — — — — — — — — — — — — — — —
 με στε ρε ω σον ^Δ_α εν τη α γα πη τη ση ^Δ_α των
 — — — — — — — — — — — — — — — —
 ε φε των η α κρο της ^Γ_Α των πισ των το στη
 — — — — — — — — — — — — — — — —
 ρι γ μα + — — — — — — — — — — — — — — — —
 μο νε φι λαν θρω πε ^Γ_Α Δις
 — — — — — — — — — — — — — — — —
^Γ_Α Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 — — — — — — — — — — — — — — — —
 η μας ^Γ_Α

^Γ_Α — — — — — — — — — — — — — — — —
 Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
 — — — — — — — — — — — — — — — —
 τι θη μι ^Γ_Α Σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ_q προς τον λι με να σου ^Δ_q

των α γα θων η αι τι α ^Γ_q των πιστων το

στηριγμα ⁺ μο νη πα νυ μνη τε ^Γ_q

^Γ_q ^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Γ_q

^Γ_q ^Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον ^Γ_q και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ_q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ_q

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ_q τον Χρι στον ε

κυ η σας ⁺ μο νη πα να χραν τε ^Γ_q

^Γ_q ^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ευ ερ γε την τε κουσατον των κα λων

αι τιον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Χα λε παις αρ ρω στιας και νο σε ροις πα

θρε σιν ε ξε τα ζο με νω Πα ρθε νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

νελ λι πη σε γι νω σκω ^Γ θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον ^Γ

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ γ'. Τῆς Ἀγίας. Ἦχος β'.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίου Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβάρα, ἄπασαν πατρικὴν ἀθεΐαν ἐβδελύξατο.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ἡὐτρέπισται, βασιλεία, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.

Δόξα...

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος
πράξεις, κατακοσμεῖς αἰοίδιμε, Ἰωάννη τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὃ πολυπλασιάζεις καὶ
τὸν βίον λιπῶν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων
Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ
καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκον
πίστει σέβομεν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεῖά σοι δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελώδησας, τοῖς φίλοις Κυρίου Πάτερ Ὅσιε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Βαρβάρα τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστήρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῇρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνή ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ὦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ,
ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν
εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα, μέσον δὲ τοῦ
σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ
κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον,
μεγαλοφώνως μέλπουσα αἰεὶ, Τριάδα σέβω τὴν
μίαν θεότητα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ
μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμήσωμεν
ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης
ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ
τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ
διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν
Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων,
διάγειν ἐν φωτί, καὶ μέλπειν ἀξίως,
ἐθαυμάστωσας Σῶτερ τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς
πίστει ὁμολογοῦσι, Τριάδα σέβω τὴν μίαν
θεότητα.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῆς Ἀγίας
Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι.

Εἵφει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,
Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραὰμ διαβόλου.
Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτη χερσὶ τοκῆος
ἐτμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν, Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ
Δαμασκηνοῦ.

Στίχοι.

Πλήσας μελῶν γῆν ἡδέων Ἰωάννης,
Κἂν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν, Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Πολυβότου, τοῦ
θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τέρπεται θέα,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Ἰουλιανὴ ξίφει
τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἰουλιανὴν ὥς περιστερὰν δέχου,
Εἰμὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσιν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ
Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Συνωνυμὼν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,
Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ ὁ
Φαναρίου ἐπίσκοπος, ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει
1601, σούβλη διαπαρεῖς τελειοῦται.

Στίχοι.

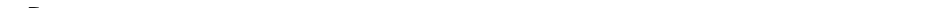
Ὁ γῆς Σεραφεῖμ Θετταλῶν φύς ὡς κλάδος,
Θεῷ Λόγῳ πρόσεισι ρείθροις αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

'Ωδη α' $\frac{\chi}{\pi} \Pi$
 $\frac{q}{q}$ Χριστος γενναταιδοξα σατε $\frac{\pi}{q}$

 Χρὶ στος ἐξ ου ρα νω ὦ ν ἀ παν τη σα τε

Χρὶ στο ος ἐ πὶ γης υ ψω θη τε α σα

τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η

 και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε

λα οἱ ὅτι δε εὖ δοξάσται

Ὡς γὰρ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ Πατρὸς

γεν νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε

σχάτων εκ Παρ θενου σαρκω θεν τι ασπο

α νυ ψωσας το κε ρας η μων ^Δ δ α' χορός ^Δ A

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π ^q

Ωδὴ δ' ^π ^q Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ και αν

θος εξ αυ της Χρι στε ^π ^q εκ της Παρ θε νου α

νε βλα στη σας ^π ^q εξ ο ο ρους ο αι νε τος

κα τα σκι ι ου δα σε ος ^π ^q ηλ θες σαρκω θεις εξ

α πει ραν δρου ^π ^q ο α α υ λος και Θε ος

^Δ ^Δ δο ξα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι ε ^π ^q

Ωδὴ ε' ^π ^q Θε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η

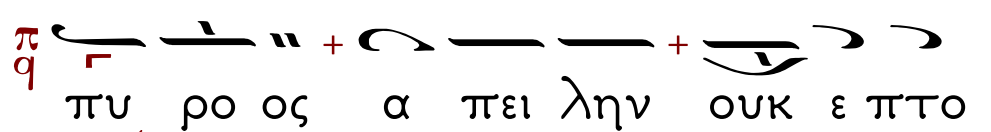
νης ^π ^q Πα τηρ οι κτι ρμων ^Δ της με γα λης Βου

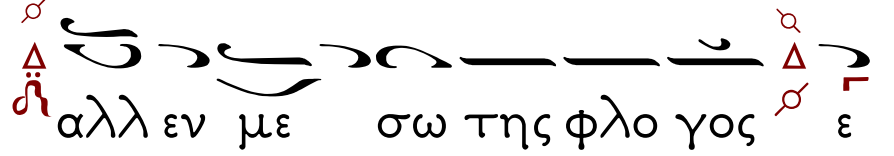
λη ης σου τον Αγ γε λον ^π ^q ει ρη νην πα ρε ε

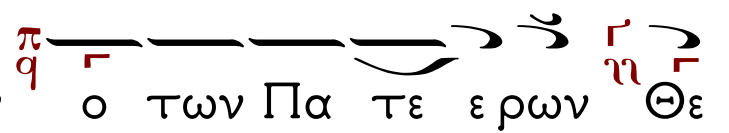
χο με νον α πε ε στει λας η μιν ο
 θεν θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες
 εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου
 μεν σε φι λα αν θρω ω πε
 Ὡ δὴ στ' πλ α γ χ ν ω ν Ι ω ν αν ε μ β ρ υ ο ν α π η
 με σεν ε να λι ος θ η ρ οι οι ο ν ε
 δε ζα το τη Πα ρ θε νω δε ε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ
 θε φυ λα ζας α δι α φ θο ρ ο ν
 η ης γαρ ου χ υ πε στη ρευ σε ως την
 τε κου σαν κα τε σχεν α π η η μ αν τον

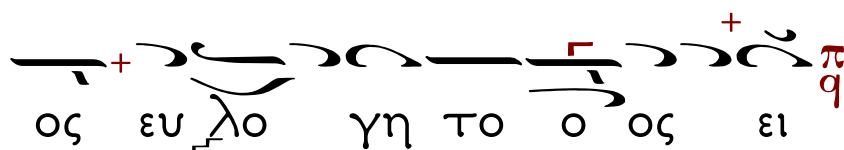
Ὡδὴ ζ' **Ο**ἱ Παιδες εὐσεβείας συντραφέντες

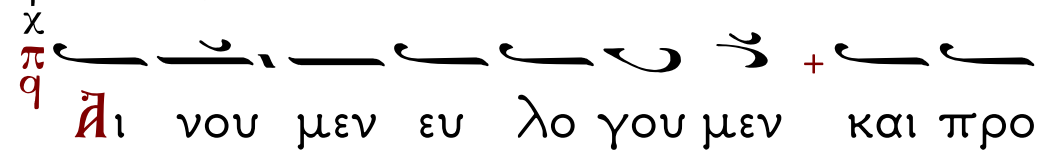
 δυνύσσεβους προσταγμάτων κατὰ φρονή

 σαντες πυροὺς ἀπειλήν οὐκ ἐπτο

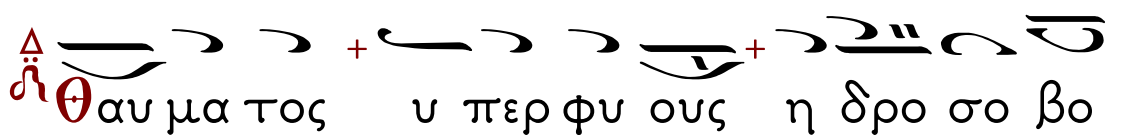
 ἡ θῆσαν ἀλλέν με σωτῆς φλόγος ε

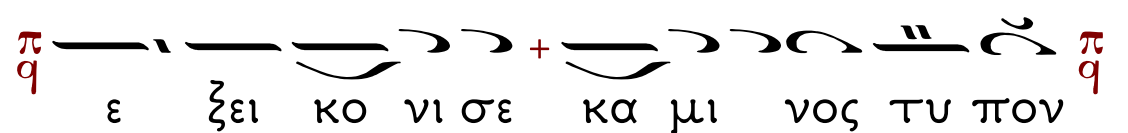
 στωτες ἐψάλλον ὁτὼν Πατερῶν Θε

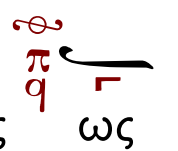
 ος εὐλόγητο ὁ ος εἰ

Ὡδὴ η' **Ἄ**νι μου εὐλογούμεν καὶ προ

 σκυνούμεν τὸν Κυρίον

 Θαύματος ὑπερφύους ἡδροσοβο

 λος ἐξείκονι σε κάμινος τυπὼν

 ου γάρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νεους ὡς

ου δε πυρτης Θε ο τητος Παρ θενου ην
 υ πε εδυ νηδυν δι ο ο α νυ μνουν
 τες α να μελ ψωμεν ευ λο γει τω η Κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
 ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός....

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος 4 Πα

Στίχος α' ^{χ^Μ} ^{π^q} Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον ^{π^q} και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^{χ^Μ} ^Δ ^Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου ^Δ ^Δ

^Π ^Δ ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ ^Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ^Δ την α δι α φθο

ρως ^Δ ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^{π^q} ^Δ την ον τως Θε

^Π ^Ν ^Π ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^{π^q}

Στίχος β' ^{χ^Μ} ^{π^q} ^Π Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α
 πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ
^Πτην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βει ει ειειμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δα συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε
 ο το κον ^ΠΣε με γα λυ νο μεν ^π
 Σπῆχος γ' ^χ^Μ^π
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του ^χ^Δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις

αυ τον

την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

βει ει ειειμ και εν δο ζο τε εραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν

Στίχος δ' **Ε** ποι η σε κρατος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

^N ^Π
 γα λυ νο μεν π ρ

Εἴτα ψάλλεται
ἡ θ' ὠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

^πχ ^Π
^πq ^Π
 Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι
^Μ ^Π
 μι ω τε ε ραν ^Δ και εν δο ζο τε ε ραν ^Γ
^Γ ⁺ ^πq
 των α νω στρα τευ μα α α των
^Μ ^Π
^πq ^πq ⁺
 Μυ στη ρι ον ζε νον ο ρω ω και
^Ν
 πα ρα δο ζον ου ρα νον το Σπη λαι ον
^Π ^Μ ^Π
 θρο νον ^Δ Χε ρου βι κον την Πα ρ θε νον ^πq την
^Μ ^Π
^πq ⁺
 φα ατ νην χω ρι ον εν ω ω α νε
⁺
 κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε
^Ν
^Δ ⁺
 ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ νο ο

 με ε

 ε εν

π
9

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος γ'.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ρῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Ἀνέτρεψας σοφία σου, τὰς αἱρέσεις παμμάκαρ, ὦ Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ, Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εκύησας Πανάχραντε, τὸν τοῦ τῷ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, **ὁ β' χορός** καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος ♩ Πα

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε

 σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι

 ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω

 ων ου ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε

 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι

 ι ι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω

 ω ω ω Θε ε ε ε ω ω

 Αι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι

 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι

 νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

 δὺ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι

 πρε ε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε

 ε ω ω ω ω

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱσπῶμεν Σπύχους δ' καὶ ψάλλομεν Σπχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.
Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

ἡ χ^Μ
 π^ϩ ρ^ϩ

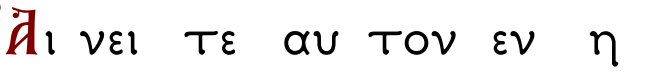
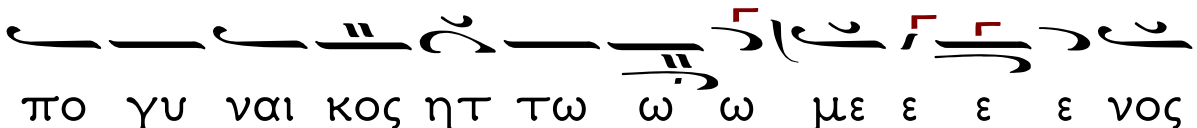
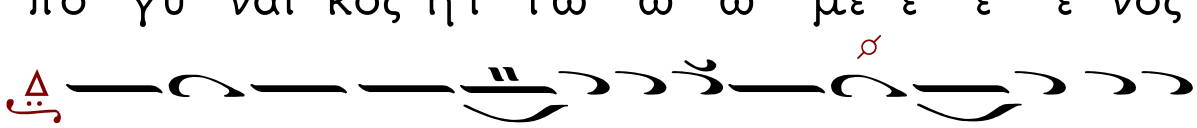
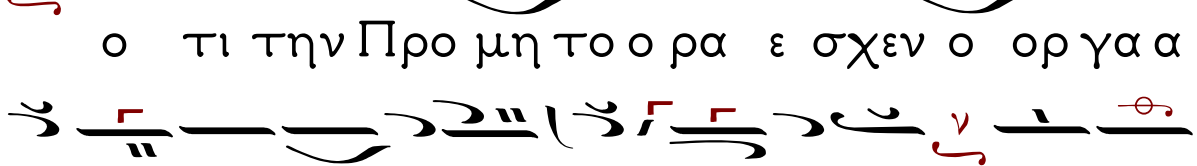
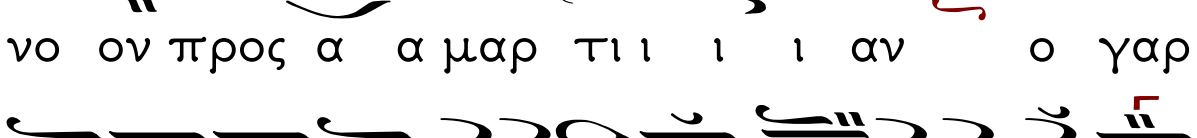
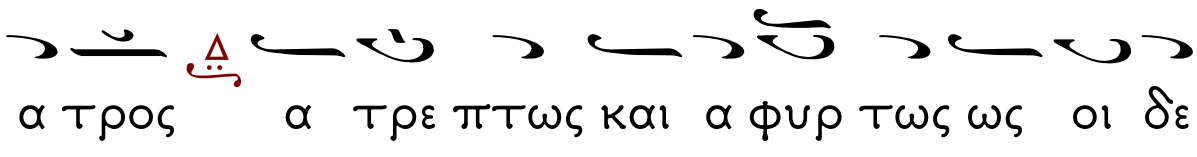
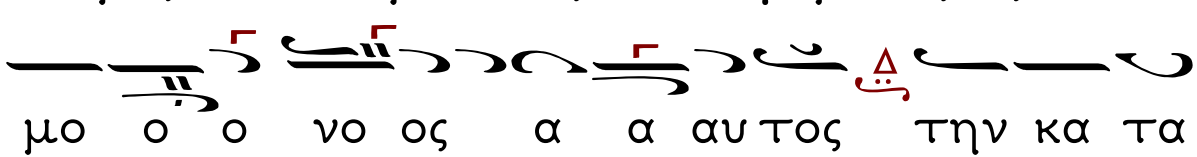
ἄ ν ει τε α υ τ ο ν ε πι τ αις δυ να σ τει
 αις α υ τ ο υ αι ν ει τε α υ τ ο ν κα τα το π λ η
 ϑ ος τ ης με γ α λ ω σ υ υ ν η ης α α
 α υ τ ο υ

π^ϩ ρ^ϩ

^M ^Π

^{π_q} Της γε η ραστρυφης την α πολλαυσιν
υ περι ι δου ου ουσα και πατρος τον
ολβον ο μου τε και δοξαν μισησαα

σα α τον ου ρα νιον Νυμ φι ον ε πε πο
 θη η σας Βαρ βα ρα πα α α να οι οι οι
 δι ι ι ι με τω ξι φει γαρ την κα α ραν
 τμη η θει ει ει σα συν ταις φρο νι μοις συ
 νει σηλ θε ες Πα αρ θε ε νοις τω ω Νυμ φι
 ι ι ω ω Χρι ι ι στω ο θεν και την
 λοι μι ι κην νο ο σον ε εκ δι ω ω ω κου ου
 ου σα τους πι στους θε ρα α πε ευ εις ε
 νε ργει α α του Πνε ε ευ μα α α α τος και
 πρε σβευ εις α πα α αυ στω ως υ υ πε ρ τω ω ν
 ψυ χω ω ω ν η η η η μων

Ἦχος β' Βυζαντίου
 Δι νει τε αυ τον εν η
 χω σαλπιγ γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ
 τη ρι ω ω ω και αι κι θα α ρα
 Ἦ σχυν θη ο βα σκα α νος ε εχ θρος υ
 πο γυ ναι κος ητ τω ω ω με ε ε ε νος
 ο τι την Προ μη το ο ρα ε σχεν ο ορ γα α
 νο ον προς α α μαρ τι ι ι ι αν ο γαρ
 εκ Παρ θε νου σαρ κω θεις Λο γο ος του Πα
 α τρος α τρε πτω σ και α φυρ τω σ ως οι δε
 μο ο ο νο ος α α αυ τος την κα τα
 ραν ε λυ υ σε της Ε ευ ας και αι του ου Α α
 ραν ε λυ υ σε της Ε ευ ας και αι του ου Α α

δα αμ Χρι στος ο στε φα νω σας α α ζι

ι ι ως Βα αρ βα α α α ραν την Μα α α

αρ τυ υ υ υ ρα και δι αυ της δω ρου

με νος τω κο σμω ω ι λα α σμον και το με

ε γ α α ε ε ε λε ε ε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι

αι ορ γα α νω

Η Θε ο κλη τος Μαρ τυς Βα αρ βα

α α ρα εν τω στα δι ω πα α α α σχου

σα ε ε ε ε λε ε ε ε γε δει να

μεν τα πα ρον τα κο λα στη η ρι ι α
 ω δι κα α στα ου προ κρι νω δε ε ο
 ο ο λωc των ου ρα νι ι ω ων τα ε
 πι ι ι γειει ει ει α δι α του το τε
 μνε τε ξε ε τε τα αc σα α αρ καc πυ ρι
 ι πα α α ρα δο ο τε ε ε ε με χαι ρου
 σα α πι ω προc τον Νυμ φι ο ον μου ου Χρι ι
 στον ηc ταιc ι κε ci αιc Cω τηρ τα ε
 λε η σου κα τα πε εμ ψον η η μιν και cω cον
 τουc την α θλη ci ν αυ τηc ε εκ τε ε λου ου
 ουν τα αc πι ι ι cτωc

 Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
 χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα
 λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον

 Την πα νη γυ ριν ση με ρον της α θλη
 φο ο ρου ου ου Βαρ βα α ρας δευ τε λα οι
 οι υ μνη η η σω ω ω ω μεν ταυ την
 γα ρου τε ζι ι φο ος ου τε ε πυρ ου τε αλ
 λη η βα σα ανος ου τε του πο λυ πλο κου Βε
 λι αρ τα ε νε ε δρα ε ε ε τρο πω ω
 σα α α α το Χρι στον ι κε ε ε

τε ε ε ευ ε καλ λι μα αρ τυς πα
νε ε εν δο ξε δω ρη θη ναι η μιν
το με ε γαα ε ε ε λεε ε ε ος

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ἦχος λ̣ π̣. Πα.

Π
 λ̣ π̣
 ε ε Δ ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι και αι
 αι Υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι
 Π
 λ̣ π̣
 Δ θλη τι κην ο δε ευ σαα σαα α
 ο ο δον προ γο νι κην ε ξε φυ υ γε ες
 λ̣ π̣
 Δ λ̣ π̣
 λ̣ π̣
 λ̣ π̣
 α α α ρα παν σε βα α α α σμι ι παν σε
 λ̣ π̣
 λ̣ π̣
 λ̣ π̣
 βα α α σμι ι ε και ως μεν παρ θε
 ε νο ο ος φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη φο
 ρο ος ει ει ση η η η η λ θες εις τας αυ

λα ας του ου ου Κυ ρι ι ι ου ου ου σου
 ως δε Μα α αρ τυ υ υς αν δρει ει ει ει
 ει α α χα α ρι ι ιν ε ε λα α α
 βες ι α τρε ευ ει ν της σα ρ κο ς σα θρα αν
 λυ υ υ υ υ μην αλ λα α α α α και η η
 μας τους α νυ μνου ου ου ου ουν τα α α
 ας σε ψυ χι κων αλ γη δο ο ο νων εκ λυ
 υ υ υ τρω ω ω ω σαι ταις προς Θε ο ο ν
 ι ι κε σι ι ι αι αι αι αι σου

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

ⲛ̅ⲓⲁⲓ ⲙ̅
ⲁⲓ ⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ ⲱ

ⲛⲁⲥ ⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲱ ⲛⲱⲛ ⲁⲙⲛ
ⲛ̅ⲓⲁⲓ

ⲛ̅ⲓⲁⲓ
Ⲑ ⲉ ⲟⲛ ⲉⲕ ⲥⲟⲩ ⲥⲁⲣ ⲕⲱ ⲫⲉⲛ ⲧⲁ ⲉ ⲕⲛⲱ ⲙⲉⲛ

ⲛ̅ⲓⲁⲓ
Ⲑ ⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲟ ⲕⲉ Ⲡⲁⲣ ⲫⲉ ⲉ ⲛⲉ ⲁⲩ ⲧⲟⲛ ⲓ ⲕⲉ ⲧⲉⲩ ⲉ

ⲛ̅ⲓⲁⲓ
ⲥⲱ ⲫⲉ ⲛⲁⲓ ⲧⲁⲥ ⲫⲩⲩ ⲕⲁ ⲁⲥ ⲛⲱⲱⲛ

Δοξολογία. Ὦχος πλ. β'.

Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη.

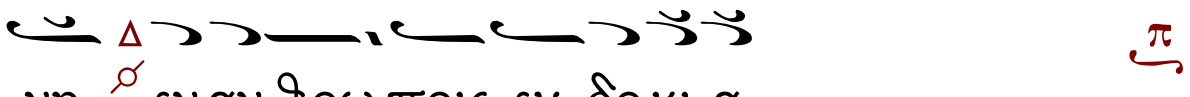
Ὦχος λ. Πα

 Δοξασοιτωδειζαντι το φως δοξα εν

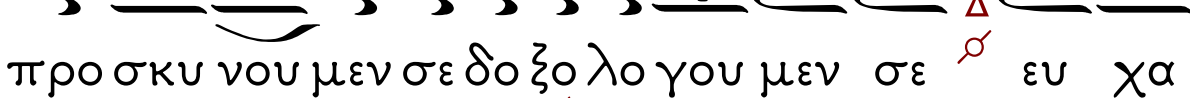
 υψιςτοις Θεω και επι γης ειρηνη

 νη ενανθρωποις ευδοκία

 Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε

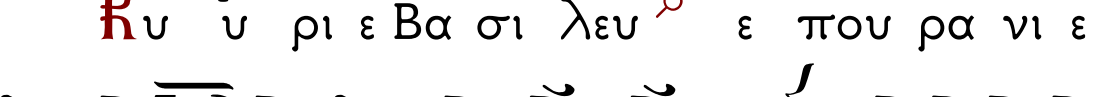
 προσκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχα

 ριστου ουμεν σοι δια την μεγαλην

 σου δοξαν

 Κυριε Βασιλευ επουρανιε

 Θεε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π Προ σ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νοϛ Κυ ρι οϛ ^ΔΙ η ρουϛ Χρι ρτοϛ ειϛ δο

ξαν Θε ου Πατροϛ αμην ^π

^π ^ΠΚαθ ε κα ρτην η με ραν ευ λο γη ρω

ϛε ^Δκαι αι νε ρω το ο νομα ρου ειϛ τον αι

ω να ^Δκαι ειϛ τον αι ω να του αι ω

νοϛ ^π

^π ^ΔΚα τα ^οξι ι ω ρον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μα ρ τη του ϛ φυ λα χθη

ναι η μαϛ ^π

^π ^ΠΕυ λο γη τοϛ ει Κυ ρι ε ο Θε οϛ

των Πα τε ρων η μων ^Δκαι αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι

ωνας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ η λ πι ι σα α μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο

ον με τα δι και ω μα τα σου (τρίς)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ζο ον με του ποι ει ν το θε λη η μα α σου

ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τισου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι

ος ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε

η σον η μας τρίς

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην

Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Ἀσματικόν.

Ἄ α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο

ος Ἄ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο

ος Ἄ γι ο ος Α θα α α α να

α α α α τος ε ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας. Ἦχος δ'.

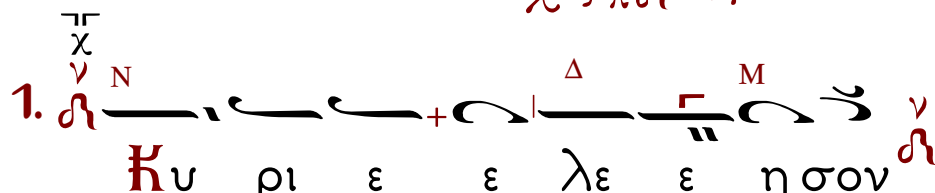
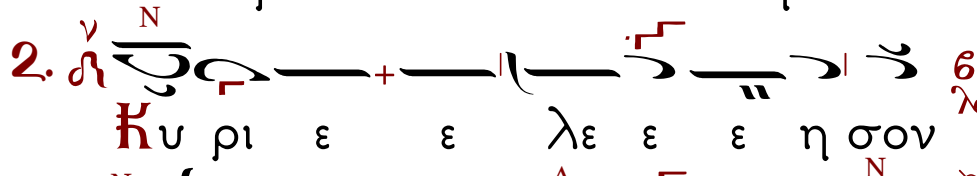
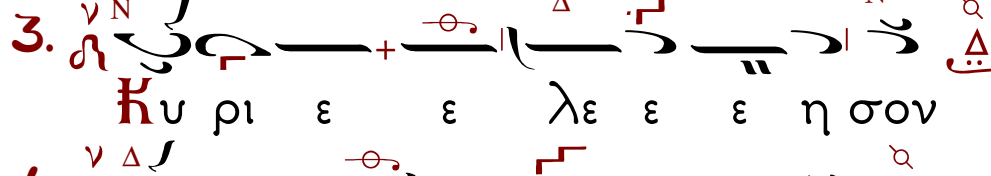
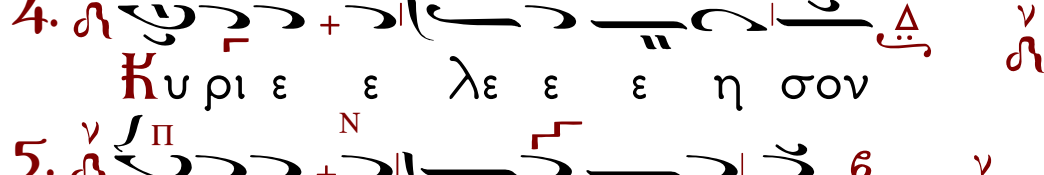
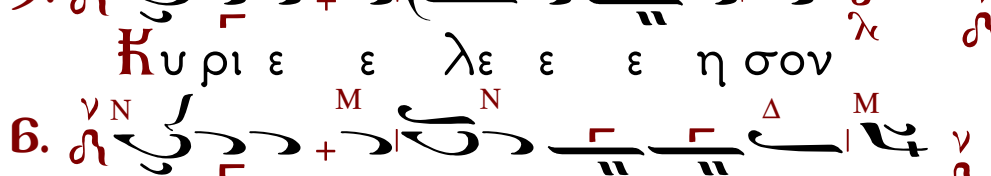
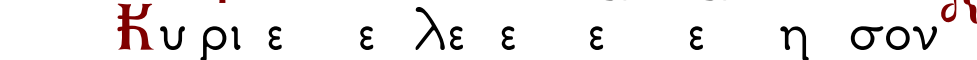
Ἦχος δ' Δι

^πχ ^M ^B
^Δ Βαρ βα ραν την α γι αν τι μη σω μεν
^M ^B
⁶ ⁶
 εχ θρου γαρ τας πα γιδας συ νε τρι ψε
^M
 και ως στρου θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των βο
^B
 η θει α και ο πλω του Σταυ ρου η Παν σε
 μνο ο ος ^Δ

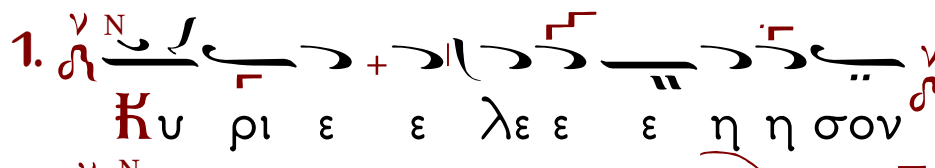
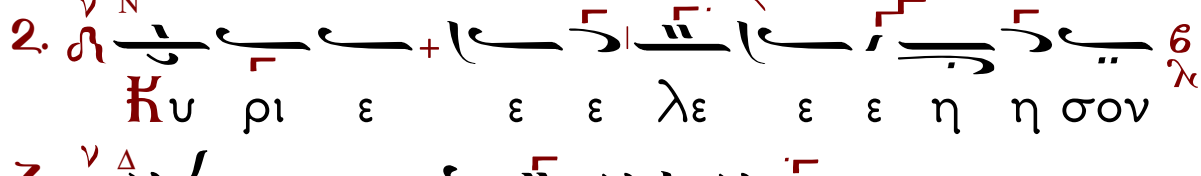
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. **Κυ** ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
^ν ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

5. ^ν ^Ν ^Π
^ν ^Ν ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^Ν
^ν ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ
^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ}
^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

9. ^ν ^Δ
^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
^ν ^Ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
^ν ^Ν ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^Ν
^ν ^Ν
 Γοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Γ
Δ

Ἄ μη η ην

Σπ'χ. α'

Μ
Δ

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γιον αυ του

Μ
Δ

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπ'χ. β'

Μ
Δ

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

+ τας αν τα πο δο σεις αυ του

Μ
Δ

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας 6

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. γ' Δ Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βασι λει α αυτου παντωνδε σποζει

Ταισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. δ' Δ Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυτου εν πα ντι τοπω

τηςδε σποτειας αυτου

Ταισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

τηςδε σποτειας αυτου

Ταισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γ
Δ
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
B M Γ
Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

Γ M
Δ
Α μη η ην
Σπ'χ. α' Γ M
Α ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
χ Γ
ψα λλω τω Θε ω μου ε ως υ πα ρχω
Δ Γ Δ Γ
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
B M Γ
Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
Δ M Γ Δ
ψα λλον τας σρι α λ λη λου ι α

Σπ'χ. β' Γ M
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλοντας σοι αλ λη λου ι α

Σπ̣χ. γ. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοικ

Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπχ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων αμην

^M
 Ο ^Δμο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θά να τος υ πα α α ρ χων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη η ναι
^{ζ'}
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^Δ
 πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
^M
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ
 ο Θε ος θά να α τω ω θά να τον πα τη σας
^{χ' ν'}
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^{χ' ν'}
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'.

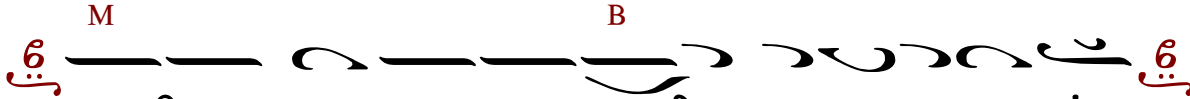
Ἦχος Δι̇ **Υ** πο με νων υ πε μει να

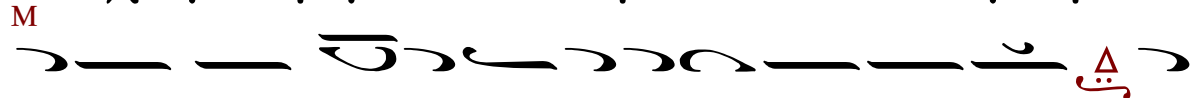
 τον Κυ ριον και προ σε σχε ε μοι

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι̇

 Βαρ βα ραν την α γι αν τι μη σω μεν

 εχ θρου γαρ τας πα γι δας συ νε τρι ψε

 και ως στρου θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των βο

 η θει α και ο πλω του Σταυ ρου η Παν σε

 μνο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ψαλλοντας σοι
 αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος λ̣α̣ Γα̣

^Γ ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Δ
 Ὁ ρ θ ο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει
^Π ^Μ ^Π
 ας δι δασκαλε και σε εμνο τη η τοσ της οι
^Ν ^Γ ^Δ
 κου με νης ο φω στηρ των μο να ζον
^Π ^Μ ^Π
 των θε ο πνευ στον εγ κα αλλω πι ι σμα Ι
^Ν ^Γ ^Δ
 ω α αν νη σο φε ταις δι δα χαις σου παν
 τας ε φω τι σας λυ ρα του ου Πνευ μα α τοσ
^Μ ^Γ ^Δ
 Πρε σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι
^Π ^Μ
 τας ψυ υ χας η η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

KONTAKION
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙCΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἦχος Γα

Η Παρ θε νος ση η με ρον τον προ
 αι ω νι ον Λο ο ο γον εν Σπη λαι ω ε
 ερ χε ται α πο τε κειν α πορ ρη η η τως
 χο ρευ ε η οι κου με ε ε νη α κου τι
 σθ ει ει ει σα δο ο ζα σον με τα Αγ γε
 λων και των Ποι με ε ε νων βου λη θεν
 τα ε πο φθ η η ναι παι δι ον νε ον τον
 προ αι ω νων Θε ο ο ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **3:23-29; 4:1-5**

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε

ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν
δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ
χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον,
ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν
υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου.

Εἰς Μνημόσυνον.

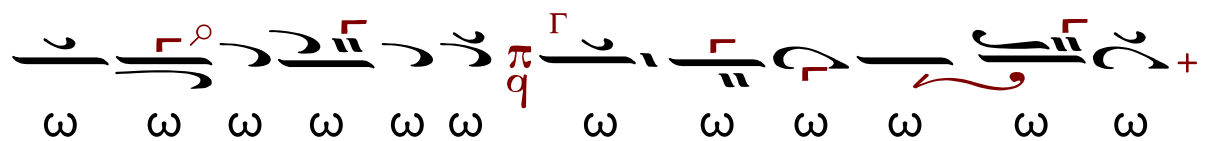
Κωνσταντίνου Πρίγγου

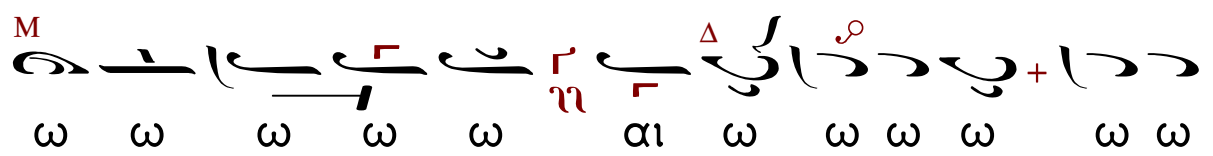
Ἀρχοντας Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

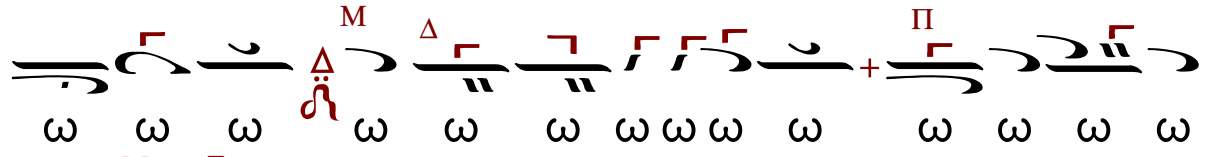
Ἰηχος 4 Πα

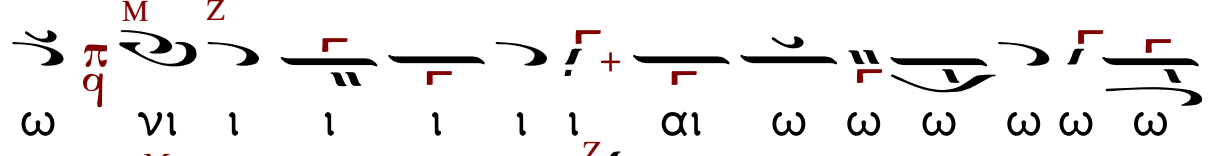
Ἑκτασις. $\frac{q}{\chi} - \frac{\pi}{q}$

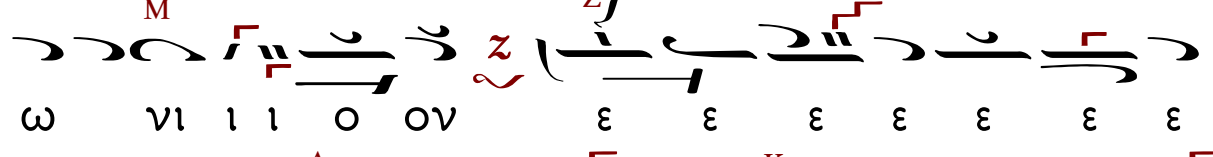
[illegible][illegible]

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

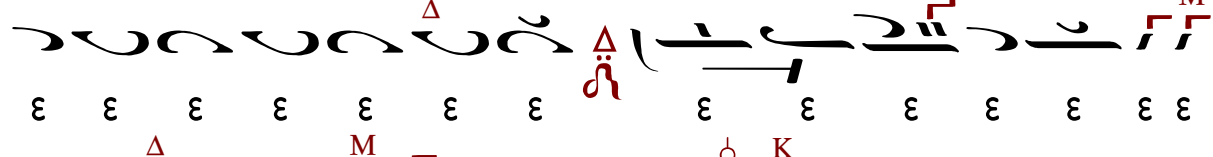

 ω ω ω ω ω α ι ω ω ω ω ω ω

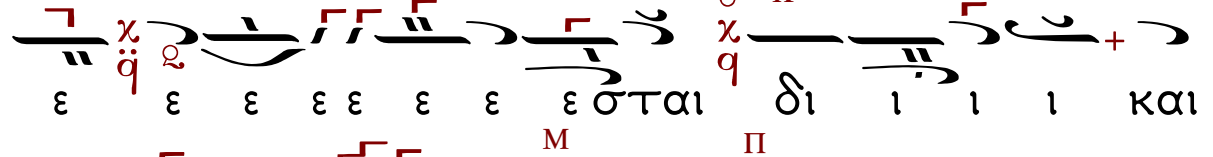

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

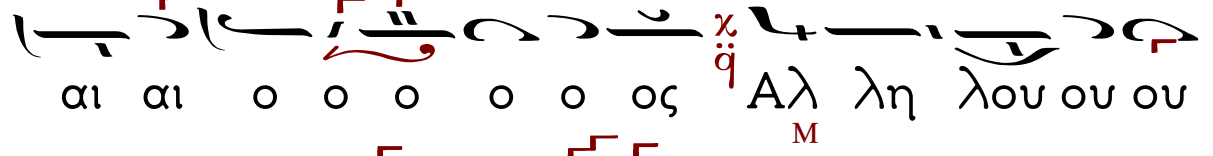

 ω ν ι ι ι ι ι α ι ω ω ω ω ω ω

 ω ν ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε σ τ α ι δι ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι
Ἄ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.